

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 21. december 2015 af Østre Landsrets 4. afdeling
(landsdommerne Inge Neergaard Jessen, Kåre Mønsted og Jes Kjolbo Brems (kst.) med
domsmænd).

4. afd. nr. S-2272-15:
Anklagemyndigheden
mod

T

(født marts 1993)

(advokat Jakob Lund Poulsen, besk.)

Næstved Rets dom af 21. august 2015 (2604/2015) er anket af domfældte med påstand om
frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne V1

V2

V3

V4

V5

og V6 der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at det var på hans lår og ikke på hans arm,
at F satte sig, da han var ved at falde. Han sad på en stol på altanen ud for altandøren på
en sådan måde, at han havde sin venstre arm med cigaretten mod gelænderet og sin højre
arm mod altandøren. Da F - efter at være hoppet op på ham - stod på hans lår og på et
tidspunkt var ved at falde, tog han fat om F med begge hænder, og det var i den forbin-

delse, at hans cigaret ramte F. Han mener ikke, at det var i forbindelse med, at F kravlede op på hans lår, at F blev ramt af cigaretten. Det var først, da F fik vand på brændemærket, at F reagerede på at være blevet ramt af cigaretten på armen.

Første gang han var hos politiet, vidste han ikke, at det var en afhøring. Han fik af politiet at vide, at den eneste grund til, at han skulle udtale sig til politiet, var for at hjælpe V1.

Han fortalte første gang noget andet til politiet end det, der var sket. Det gjorde han, fordi V1 fortalte ham, at det var, hvad hun havde forklaret til politiet om brændemærket på F's arm, ligesom han frygtede V2's reaktion, hvis V2 fik at vide, at det var tiltaltes cigaret, der brændte F på armen. V1 havde sagt til V2 at F havde fået brændemærket ved et uheld. Han hørte første gang om brændemærket på F's skulder, da V1 fortalte ham om det i forbindelse med, at hun første gang havde været til afhøring hos politiet. Han havde ikke selv lagt mærke til, at F havde et eller flere mærker på ryggen.

Han er stadig sammen med V1 der nu har forældremyndigheden over F alene. F er fra september 2015 igen begyndt at komme hos V1 og ham.

Vidnet V1 [har supplerende forklaret blandt andet, at F ramte ind i tiltaltes cigaret, da F stod og vrikkede, mens han stod på tiltaltes lår ude på altanen og ville ned igen. Tiltalte sad på den stol, der var nærmest altandøren. F reagerede ikke, da han blev ramt af cigaretten. Hun kontaktede ikke lægen, da hun ikke syntes, at det så alvorligt ud. Da hun afleverede F til V2 i Statsforvaltningen den 2. juni 2014, var det på hendes eget initiativ, at hun fortalte V2 at F ved et uheld var blevet ramt af en cigaret. Billederne af F i ekstrakten på side 162 og 163 er taget den 1. juni 2014, som det også fremgår af billederne. Billedet i ekstrakten på side 164 er taget den 24. juni 2014, hvor hendes bror blev student. Da hun kom ud fra den første afhøring hos politiet, fortalte hun tiltalte, hvad hun havde forklaret til politiet. Tiltalte blev sur over, at hun ikke havde fortalt sandheden til politiet. Hun havde af politiet fået at vide, at tiltalte blot ville blive indkaldt til en samtale. Hun mener, at hun sagde til tiltalte, at han skulle forklare det samme til politiet, som hun havde forklaret. V2 er i 2012 blevet dømt for vold mod hende og hans tidligere svigermor, ligesom V2 i juni 2015 er blevet dømt for trusler mod hende. Forholdet vedrørende trusler anmeldte hun i maj/juni 2014. Hun har i september 2015 fået tilkendt eneforældremyndigheden over F. Hun og F er efterfølgende flyttet ind hos tiltalte. Hun ved ikke, om det vil fortsætte sådan, hvis tiltalte også bliver dømt landsretten.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at han nu har lidt kontakt med V1 om F. Det var ham selv, der opdagede mærket på F's arm i forbindelse med mødet i Statsforvaltningen den 2. juni 2014, og det var først efter, at han blev hidsig, at V1 fortalte, at det var et brændemærke. Det var, før F var til læge, at F til vidnet sagde, at han var blevet brændt på armen med en cigaret hjemme hos V1 og tiltalte. F havde også en hudafskrabning midt på ryggen. Han kan ikke i dag huske, om det var før eller efter, at F var til lægen, at han lagde mærke til brændemærket på F's ryg. I juni måned 2014 var F halvdelen af tiden hos ham og halvdelen af tiden hos V1.

Vidnet V3 har supplerende forklaret blandt andet, at det var, inden hun gik til lægen med F at F til hende sagde, at det var V1 og tiltalte, der havde brændt ham med en cigaret. Det sagde hun også til lægen, at F havde sagt til hende.

Vidnet V4 har supplerende forklaret blandt andet, at det godt kan passe, at hun til politiet har forklaret, således som det fremgår af afhøringsrapport af 1. august 2014 side 5, 1. og 2. afsnit, hvorefter V2 havde været ude at skifte F da F sagde, at V2 ikke måtte røre brændemærket på ryggen, og at F havde sagt, at tiltalte havde brændt ham, men hun kan ikke huske, om det var før eller den 17. juni 2014, at hun og V2 blev opmærksomme på brændemærket på ryggen. F sagde i starten, at det var V1 og tiltalte, der havde brændt ham og senere, at det var tiltalte, der havde brændt ham.

Vidnet V5 har supplerende forklaret blandt andet, at det var i garderoben, at hun efter F's farmors henvendelse spurgte F til mærket på armen, og F sagde "T | dum" og "av". Første gang, hun spurgte til mærket på armen, svarede F kun "av". Det i uge 25 i 2014, hvor børnehaven var i skoven.

Vidnet V6 har supplerende forklaret blandt andet, at F også den sidste søndag i juni 2014, hvor F var på besøg sammen med V1 og tiltalte, var meget glad for tiltalte.

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret blandt andet, at han tjener godt 30.000 kr. om måneden for skat. V1 er bogholdererelev. Han er i givet fald fortsat villig til at udføre samfundstjeneste.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det tiltrædes, at det efter erklæringerne fra Retsmedicinsk Institut er lagt til grund, at brændemærkerne på F's højre arm og på ryggen skyldes cigaretforbrændinger.

4 voterende udtaler herefter:

Også efter bevisførelsen for landsretten finder vi af de grunde, der er anført i dommen, tiltalte skyldig efter anklageskriftet.

Det fremgår af Retspatologisk Afdelings besvarelse af spørgsmål 1 i erklæring af 16. september 2014, at det på grundlag af den påviste ardannelse må dreje sig om enten en dyb andengradsforbrænding eller en tredjegradsforbrænding. På denne baggrund og henset til, at F i gerningsperioden kun var ca. 2 år og 9 måneder gammel, tiltræder vi, at forholdet er henført under straffelovens § 245, stk. 1.

2 voterende udtaler herefter:

Vi finder, at der ikke er ført det til domfældelse i en straffesag nødvendige bevis for, at tiltalte forsætligt har brændt F med en cigaret. Vi vil derfor frifinde tiltalte.

Efter stemmeafgivningen findes tiltalte skyldig i den rejste tiltale.

Straffen findes af de af byretten anførte grunde passende udmålt. Landsretten tiltræder, at straffen hverken helt eller delvist er gjort betinget ej heller med vilkår om samfundstjeneste.

Landsretten stadfæster herefter dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 23-12-2015

Jesper Olsen
Kontorfuldmægtig

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 21. august 2015

Retten nr. 2604/2015

Politiets nr. 1900-73241-00382-14

Anklagemyndigheden

mod

T

født marts 1993

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 19. maj 2015.

T er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247 stk. 1, legemsangreb af særligt rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde, ved i perioden fra maj 2014 til den 2. juli 2014, at have brændt F født den september 2011, flere steder på kroppen med en tændt cigaret, hvilket medførte hudforandringer og arvævsdannelse på F's arm og ryg.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og af vidnerne V1, V2, V3, V4, V5 og V6.

Forklaringerne er lydoptaget og samtidig gengivet i retsbogen af retsformanden.

Tiltalte har forklaret, at han kender F gennem hans kæreste V1. De har været kærestesiden første søndag i maj 2014. De kendte hinanden inden V1 flyttede ind hos ham i maj 2014. Da V1 flyttede ind hos ham, havde hun og F's far, V2 en 7/7 ordning. F boede hjemme hos tiltalte, når V1 havde ham. Når F var hos dem, havde de en daglig

rutine med, at F kom i institution. Når han kom hjem om eftermiddagen, legede de med ham, spiste aftensmad, så fjernsyn og puttede ham. F blev ikke passet af andre, når det var V1's uge. Tiltalte har leget alene med F udenfor, mens V1 har lavet mad inde i lejligheden. Han har ikke set F i et år, men tidligere havde han et rigtigt godt og nært forhold til F. Han så ham sidste gang på en parkeringsplads i , hvor F's far skulle aflevere F til samvær. De nåede ikke at være sammen med F, fordi faren tog ham væk med det samme. Det var en børnepsykolog i Statsforvaltningen, der havde foreslået, at der skulle være samvær.

Han har ikke brændt F. Han har aldrig set mærket på F's ryg. Han så det første gang, da han var til afhøring hos politiet, og han der blev forevist nogle fotografier. Han har ingen forklaring på, hvordan det er sket. Det kan ikke være sket hjemme hos ham.

Der bliver ikke røget indendørs hjemme hos tiltalte, så man skal gå ud på altanen for at ryge. Både tiltalte og V1 ryger. De plejede at gå ud og ryge på skift. Der er meget energi i F. Den dag, hvor uheldet skete, havde de spist aftensmad, og F så fjernsyn. Han og V1 gik ud på altanen for at slappe af. De sad på nogle stole ved et bord, mens de drak vand og røg. De lukkede døren, sådan at røgen ikke skulle komme ind i lejligheden. F vil gerne have selskab og har svært ved bare at sætte sig alene og se fjernsyn. Han stod i døråbningen og rykkede frem og tilbage. Der var en bil, der dyttede på parkeringspladsen. F gik frem mod tiltalte og hoppede op på ham. F stillede sig op på tiltaltes ben. Tiltalte forsøgte at holde cigareten væk fra F. Tiltalte sad på en stol ved bordet og lænede sig op af altan gitteret. F kom fra hans højre side. Tiltalte havde cigareten i venstre hånd. F lænede sig frem over gelænderet, og tiltalte var derfor nødt til at holde fast i ham med højre arm. Da F ville ned igen, stod han og holdt balancen på tiltaltes lår. F var ved at falde, og satte sig ned på tiltaltes arm. Tiltalte holdt fast i F for, at han ikke skulle falde ned. F fik basket armen ind mod tiltalte. F's højre arm og tiltaltes venstre arm stødte mod hinanden. Tiltalte ramte F med cigareten. F sagde ikke noget, men tiltalte kunne se, at der var aske på hans arm. Tiltaltes cigaret var slukket, da han kiggede på den, så der kan have siddet en glød på F's arm. F reagerede ikke på det. Tiltalte havde nået at ryge 2 til 3 hvæs, inden uheldet fandt sted. Fra det tidspunkt, hvor F kom ud på altanen, og til episoden med bilen, gik der ca. 15 sekunder. Det var et uheld. Tiltalte er højrehåndet.

Da han var til afhøring hos politiet første gang, afgav han en anden forklaring. V2 havde truet V1 med, at han ville skære halsen over på hende og tiltalte. V1 var bange for V2. Da V1 kom ud fra afhøringen hos politiet, fortalte hun ham, at hun havde sagt, at det var hende, der ved et uheld var kommet til at brænde F. Hun var bange for, hvad der ville ske, hvis V2 fandt ud af, at tiltalte havde haft kontakt med F. Tiltalte var også rigtig bange for V2. V1 er mor til F og derfor ville V2 blive mere gal på tiltalte. V2 var også gal over, at tiltalte var sammen med

V1 Han ville være gal over, at tiltalte var samme med hans barn.

Adspurgt af forsvareren, forklarede tiltalte, at han havde et rigtigt godt forhold til F . F kaldte ham for far allerede en halv time efter, at han mødte ham første gang. F ville også have tiltalte til at bære ham. Det var meget overraskende, da F normalt ikke var tryk ved mænd.

Episoden med cigareten fandt sted i starten af juni. I perioden efter oplevede han ingen ændring i F adfærd over for ham. De blev mere knyttet til hinanden, for hver dag der gik.

V1 og V2 havde en verserende forældremyndighedssag. Den børnesagkyndige foreslog, at han var til stede, da V1 skulle hente F . Tiltalte syntes først, at det var en dårlig ide, men blev overtalt. Han ved ikke, om V2 var klar over, at han ville være til stede. F kom ud af bilen og gik hen imod V1 og tiltalte. V2 og den børnesagkyndige begyndte at diskutere, hvornår F skulle hentes. Da var uenige og derfor tog V2 F og kørte igen.

Altanen er omkring 2½ kvadratmeter. Der er et bord og nogle stole. F var ikke ude og løbe på altanen. Han løb frem og tilbage fra sofaen eller hans liggestol til altandøren. F kom direkte fra døråbningen og hoppede op på tiltalte. Tiltalte sad op ad gelænderet. Han havde cigareten i venstre hånd. F stod på hans lår. F havde ikke en særlig god balance, så tiltalte tog fat rundt om livet på ham, mens han holdt cigareten væk fra ham. F drejede om mod tiltalte, da han ville ned igen. F nåede lige at komme op og kigge ud over gelænderet, da han vendte om og kravlede ned igen. Det var ikke et strejf, men en direkte berøring af cigareten.

V1 sagde, at V2 ville blive sur over det. Da V1 skulle aflevere F til V2 i Statsforvaltningen, fortalte hun V2 at F havde brændt sig, og at han skulle smøres med creme. Tiltalte oplevede ikke, at F var bange for ham, da han kom tilbage. F var i institution ugen efter. Han deltog i et skovprojekt. Da skovprojektet sluttede, deltog tiltalte i et forældrearrangement, og da havde han det fint med F

Han havde ikke på forhånd aftalt med V1 at hun skulle afgive en anden forklaring. Hun var ikke klar over, at det var en afhøring. Han stod på parkeringspladsen sammen med V1's mor, da hun kom ud og fortalte, at hun havde sagt, at det var hende, der havde gjort det, for at der ikke skulle komme noget stort ud af det. Han sagde til hende, at det ikke var smart, at hun ikke havde fortalt sandheden.

Han talte med sin mor om det, og hun sagde, at han skulle fortælle sandheden til politiet. Han og V1 havde ikke aftalt, hvad de skulle sige om brændemærket.

V1 har som vidne forklaret, at hun har været

kæreste med tiltalte siden maj 2014, og at de bor sammen. Hun og F flyttede ind hos tiltalte i maj 2014, og de opholdt sig der, når det var hendes tur til at have F. Hun og V2 havde på daværende tidspunkt en 7/7 ordning om F. V2 har forhindret hende i at være sammen med F i perioden fra juli 2014 og frem til maj 2015. Hun havde F til samvær næsten hver weekend i maj og juni måned. V2 standsede hendes samvær med F igen i juli måned 2015.

Hun fandt ud af, at F havde mærket på ryggen, da hun var til afhøring hos politiet i juli 2014. Mærket på armen fik F hjemme hos hende og tiltalte i slutningen af maj måned. Hun og tiltalte sad på altanen og røg en cigaret, mens F så en film. F blev ved med at løbe hen til altandøren, og hun sagde til ham, at han skulle gå ind og sætte sig ned. F stod i døren, da der skete noget nede på vejen med en bil. F hoppede fra døren og op på tiltalte. Det gik meget stærkt. Pludselig havde F fået ramt tiltaltes smøg, selv om han holdt den væk fra F. Tiltalte havde cigarettens i venstre hånd. F hoppede op på tiltaltes ben og hoppede næsten ned med det samme. F stod ikke ordentligt fast, men vippede på benene. Tiltalte sad med hånden over rækværket og holdt smøgen væk fra F. F reagerede ikke på at blive ramt. Hun kunne se, at tiltaltes glød næsten var faldet af, slukket eller noget i den stil. Hun kunne se et mærke på F's arm og skyndte sig at skylle armen under koldt vand. Bagefter ville F have, at tiltalte skulle bade ham, læse godnathistorie og synge godnatsange. De smurte mærket med noget creme om aftenen og morgenen efter. F ville have, at de begge to skulle bade ham, så det var lidt forskelligt, hvem af dem, der gjorde det. F havde ikke et mærke på ryggen, da hun badede ham. Hun har ikke nogen forklaring på, hvordan mærket på ryggen kan være kommet. Hun var i karbad med F den 30. juni, og da var der heller ikke noget mærke på hans ryg.

Da hun afleverede F til V2 i Statsforvaltningen den 2. juni 2014, fortalte hun ham, at F var blevet ramt af en smøg, og at han skulle smøres med creme. V2 sagde, at han havde været far i 2 år, så hun skulle ikke belære ham om, hvordan man passede et barn. Han reagerede ikke på, at F var blevet ramt af en smøg. Hun havde troet, at V2 ville blive sur og hidsig, men han sagde ikke noget. Hun var bange for ham.

Da hun var til afhøring hos politiet, fortalte hun i første omgang, at det var hende, der havde smøgen i hånden, da F ramte den. Hun sagde sådan, fordi hun var bange for V2. V2 havde fremsat trusler om, at han ville slå tiltalte ihjel, så derfor ville hun beskytte ham. På det tidspunkt havde tiltalte ikke truet hende. Han havde truet hende igennem deres forhold og også efterfølgende. Hun ville ikke have, at der skulle ske tiltalte noget. Hun sagde til tiltalte, at det var noget lort, for nu ville V2 begynde igen. Hun fik ikke udleveret F om mandagen, da hun skulle have ham igen. Hun hentede F om tirsdagen, og da truede V2 med at skære halsen over på hende. Hun anmeldte det til politiet.

V2's kæreste V4 ryger også. Hun har ikke talt med F om mærket på

ryggen. Da hun kiggede på hans ryg, var der ikke noget mærke. Der gik lang tid, inden hun så F igen, så hun har ikke talt med ham om det. Det var både hende og tiltalte, der badede F op til samværet stoppede. Hun afleverede ikke selv F i institution, før hun havde samvær næste gang. Hun har ikke talt med pædagogerne om brændemærket på F's arm. Det skulle på det tidspunkt stadig smøres. F var syg og kom først i børnehaven om fredagen, sådan at han kunne være med til et arrangement om aftenen. Hun smurte mærket morgen og aften, sådan at det kunne hele pænt

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at hun har kendt V2 siden hun var 15 år. Politiet har været involveret flere gange i løbet af deres forhold. Der var på et tidspunkt en voldssag, hvor hun valgte ikke at afgive vidneforklaring. V2 har også truet med at slå tiltalte ihjel. Han har truet hende på et tidspunkt, hvor hun hentede F i børnehaven. V2 blev dømt for trusler mod hende.

Hun og tiltalte havde ikke på forhånd aftalt, at hun skulle forklare til politiet, at det var hende, der var skyld i mærket. Ideen opstod spontant, da hun var til afhøring hos politiet. Tiltalte blev sur på hende, da hun fortalte ham det. Tiltalte mor og vidnets egen mor sagde begge, at de skulle fortælle til politiet, hvad der var sket.

F stoppede ved døren og gik ind igen, når de bad ham om det. De var ikke forberedte på, at han ville springe op på tiltalte. F og tiltalte havde et forhold som far og søn. Hun har aldrig hørt tiltalte skælde ud på F

F havde på et tidspunkt brændt sig på et komfur hjemme hos sin farmor.

V2 har som vidne forklaret, at F er hans søn. Han og V1 gik fra hinanden i januar 2014. De havde en 7/7 samværsordning om F. Han taler ikke med V1 i dag. De har ingen kontakt til hinanden. I foråret 2014 blev F afleveret i børnehaven om mandagen og hentet af den anden forældre i børnehaven om eftermiddagen. Han og V1 var på daværende tidspunkt ikke venner. Han kender ikke tiltalte og har ikke haft noget med ham at gøre.

Han opdagede såret på F's arm, da V1 skulle aflevere F til ham efter et møde i Statsforvaltningen i begyndelsen af juni 2014. Han spurgte ind til, hvad det var. V1 svarede ham først ikke. Han blev hidsig, fordi V1 ikke ville sige, hvordan F havde fået såret. Hun sagde derefter, at F havde brændt sig på en cigaret. Da både V1 og tiltalte var rygere, tænkte han ikke mere over det. Det var, hvad der kan ske. Han spurgte ikke ind til hvem af dem, der var kommet til at brænde F. Det havde ingen betydning for ham, hvem af dem, det var. Han undrede sig over, at F ikke havde været ved læge. Han undrede sig også over, at han skulle blive hidsig, før V1 ville fortælle ham det.

Mærket på ryggen er ikke helt så tydeligt, så det lagde han ikke mærke til. Det var lægen, der bemærkede mærket på ryggen, da F var til undersøgelse den 2. juli hos egen læge.

Han blev på et tidspunkt kontaktet af børnehaven, fordi F var syg. Han var på arbejde, og derfor hentede hans mor F i børnehaven og kørte ham til lægen.

Han blev bagefter kontaktet på sin arbejdsplads af politiet, hvor han fik af vide, at F var blevet hentet, og at han var på vej til undersøgelse på hospital 1. De sagde til ham, at F var i gode hænder, og ville blive afleveret hjemme hos ham bagefter. Han fik ikke af vide, hvorfor F skulle undersøges. Lægen havde kontaktet kommunen på grund af brændemærkerne.

Han spurgte bagefter F om, hvad der var sket, og han ville ikke rigtig sige noget. F ignorerede det. F sagde på et senere tidspunkt af sig selv, at han var blevet brændt med en cigaret hjemme hos sin mor af hans mor og tiltalte. F sagde det samme til pædagogerne i vuggestuen. Vidnet tænkte, at det stammede fra uheldet. Han spurgte ikke ind til, om det var med vilje. Han havde fået af vide, at det var sket ved et uheld og tænkte derfor ikke mere over det.

Da de var til undersøgelse på hospital 2, sagde en læge til ham, at det var tydeligt, at det var brændemærker, der var lavet bevidst. Han var brandsårsspecialist.

Efter at V1 var flyttet sammen med tiltalte, var F meget glad for at være hjemme hos vidnet. Når ugen var slut, gav F udtryk for, at han ikke var glad for at skulle hjem til sin mor. Han gik ind på sit værelse og smækkede med døren.

Det var ham, der badede F. De gik i bad sammen. Han stod selv under bruseren, mens F sad i en balje. V4 badede ham også engang imellem. Han lagde mærke til mærket på F's ryg, men F havde også andre skramer og hudafskrabninger fra et fald. Der var ingen tydelig skorpe på såret på ryggen.

F har ham bekendt ikke været i kontakt med andre rygere. Hverken han, V4 eller vidnets mor ryger.

Adspurgt af forsvareren, bekræftede vidnet, at F i første omgang var til lægen, fordi han havde mavepine i institutionen.

F kunne på daværende tidspunkt godt tale. Det var i korte sætninger. Man kunne ikke føre lange samtaler med ham, men han kunne godt fortælle, hvad han havde lavet, og hvad der var sket. Han sagde, at det var mor og T.

V1's veninde var også til stede i Statsforvaltningen. V1 gav ham ikke noget creme til at smøre såret. Hun nævnte, at F havde en rød numse, som skulle smøres, men ikke noget om såret. Det er rigtigt, at han udtalte

sig som forklaret af V1 men det var i relation til den røde numse.

Han mener, at han fortalte pædagogerne i vuggestuen, at F havde et brændemærke på armen som stammede fra et uheld hjemme hos V1. Han kan ikke huske ordret, hvad han sagde. Han kan ikke huske, om institutionen nævnte noget om, at de var bekymrede.

Der er ingen offentlige myndigheder, der har sagt, at V1 ikke må se sin søn. Man kan godt skimme arene i dag, men det er ikke noget, man lægger mærke til.

Det er rigtigt, at han er blevet dømt for at have truet V1.

V3 har som vidne forklaret, at F er hendes barnebarn. Hun havde været på ferie i hele juni måned 2014 og kom tilbage fra ferie den 30. juni. Hun havde derfor ikke set F siden slutningen af maj måned.

Hun hentede F i institutionen i begyndelsen af juni måned, fordi han havde maveproblemer. Da hun badede ham, bemærkede hun et mærke på hans arm og et mærke på ryggen. Det var runde og pæne mærker. Hun spurgte F om, hvad der var sket, og han sagde, at det var mor og T, der havde brændt ham med en cigaret.

Hun talte med V2 om mærkerne, og han sagde, at V1 havde sagt, at F var blevet brændt ved et uheld.

Da hun var ved lægen med F på grund af maveproblemer, bad hun ham samtidig undersøge mærkerne på F's krop. Lægen sagde, at det ikke var et uheld, fordi mærkerne var pæne runde. Hvis det havde været et uheld, skulle det have været en streg. Hun kontaktede derefter kommunen, fordi hun også tidligere havde været meget bekymret for sit barnebarn. Hun talte også med pædagogerne, om de havde lagt mærke til F's brændemærker. De sagde, at de havde lagt mærke til mærket på armen, men ikke på ryggen.

Hun var med til undersøgelsen på hospital 2 den 14. juli, men ikke på hospital 1.

Hun spurgte F om, hvad der var sket med hans arm. Han sagde, at det var mor og T, der havde brændt ham. Hun spurgte ikke ind til, om det var sket ved et uheld på grund af hans alder. Hun spurgte ham også om mærket på skulderen. Han sagde også om det, at han var blevet brændt af sin mor og T.

F sagde til hende, at han var bange. Han begyndte at få det dårligt omkring marts eller april måned, hvor han fik ondt i maven.

Adspurgt af forsvareren, forklarede vidnet, at F havde fået det værre, da hun kom tilbage fra ferie den 30. juni. Han sagde, at T og mor var efter ham. Han så spøgelser alle vegne.

Hun bad lægen om at undersøge brændemærkerne. Det var ikke hende, der sagde til lægen, at F var blevet brændt. Hun har ikke sagt til lægen, at hun var bange for at blive anklaget.

Foreholdt, sagens bilag 1-A-1-5, forklarede vidnet, at V1 ikke skulle kunne anklage hende for noget. Lægen sagde til hende, at det ikke var et uheld. Vidnet har ikke talt med V1 om mærkerne.

V4 har som vidne forklaret, at hun er samlevende med V2 og at de har været kæresten omkring 1½ år. Hun kender V1 fra tidligere og har derfor kendt F længe. Hun boede sammen med V2 i foråret 2014. I maj og juni var det kaotisk. Der var en 7/7 samværsordning.

Da de fik F hjem, efter at V2 og V1 havde været i Statsforvaltningen, havde han et sår på armen. V1 havde sagt, at det var et uheld, så de lagde ikke mere i det.

Det var først, da F kom tilbage fra samvær med V1 anden gang, at de blev opmærksomme på mærket på ryggen. F begyndte da selv at snakke om det. Han sagde, at "mor og T har brændt mig". Han var på daværende tidspunkt ikke så sprogligt udviklet. De udspurgte ham ikke nærmere. F talte ikke særlig meget til hende om mærket på ryggen. Det var mest mærket på armen, som han selv kunne se, han snakkede om.

Hun var med på hospital 2 den 14. juni. Det var først der, at det gik op for hende, hvad det handlede om. Hun kendte V1, så hun syntes, at det var lidt surrealistisk.

I maj måned ændrede F adfærd på den måde, at han blev meget usikker. Han gæmte sig på værelset og satte puder foran døren.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at den 2. juni konstaterede de mærket på armen, men ikke på ryggen. Hun har også været med til at bade F. Det var først omkring den 17. juni, at hun lagde mærke til et mærke på ryggen. Hun kunne ikke se, at det var et brændemærke, eller om det skyldtes et sår efter et fald. Hun kan ikke huske, om hun på det tidspunkt talte med V2 om det.

V5 har som vidne forklaret, at hun var pædagogmedhjælper i den institution, hvor F gik. Hun mødte første gang F, da han startede i vuggestuen i 2013.

De var i skoven omkring uge 25 til uge 27. På et tidspunkt hev hun op i F's ærme, fordi han skulle spise, og da opdagede hun, at der var et mærke på hans arm. Hun spurgte F om han havde slået sig. F trak armen til sig og sagde "av". Hun talte med sin kollega om, at det lignede et cigaretmærke,

og at F nok var rendt ind i en cigaret. Det var mere et sår end et mærke. Hun har ikke set F uden tøj på, fordi de var i skoven. Hun har derfor ikke set et mærke på hans ryg.

Da hun på et senere tidspunkt så mærket på ryggen, syntes hun, at det lignede et mærke efter skoldkopper.

F's farmor rettede henvendelse til hende om torsdag og sagde, at hun havde været til lægen med F på grund af brændemærket, og at T havde brændt ham. Vidnet spurgte senere F om mærket, og da sagde han: "T dum" og "av". F har ikke fortalt, at han var blevet brændt med en cigaret.

De mærkede en forandring i F's adfærd i forbindelse med, at hans forældre gik fra hinanden. Han ændrede ikke adfærd på det tidspunkt, hvor de var i skoven. Hun spurgte F om mærket den dag, hvor hun først opdagede det og senere, da hun sad og pustede på mærket. Det var også for at høre, hvad F selv sagde. Det var ugen efter, at han havde været til lægen.

Hun har ikke i øvrigt bemærket noget med F.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at de ikke talte med forældrene om det, da hun første gang bemærkede mærket.

På daværende tidspunkt var F ikke sprogligt udviklet og kunne kun sige korte sætninger.

Skovturen sluttede med et arrangement for forældrene. V1 og tiltalte deltog. Hun bemærkede ikke noget usædvanligt.

V6 har som vidne forklaret, at hun har set F fire gange i perioden fra maj til juni. Hun så ham sidste gang søndag den 28. eller 29. juni, hvor F var på besøg sammen med V1 og tiltalte. Hun bemærkede, at F havde et lille mærke på armen. Hun så det ikke som noget alarmende og tænkte, at det var et myggestik. Hverken F, V1 eller tiltalte nævnte noget om det. Hun har ikke set F's ryg.

Hun fik først af vide, at mærket var kommet ved, at de havde været i en leg på græsplænen, hvor F var væltet ind i V1's cigaret. Tiltalte fortalte hende senere, at det ikke var rigtigt, men at de havde siddet på altanen, og at F var sprunget op på tiltalte og var blevet ramt af cigaretten. Det var svært for tiltalte, fordi V1 havde påtaget sig skylden, fordi hun var bange for at V2 ville skade tiltalte. Hun sagde til tiltalte, at det var vigtigt, at han fortalte sandheden. Det valgte han så at gøre.

F var utroligt glad for tiltalte. F havde en tæt relation til tiltalte. Han ville kun sidde hos tiltalte, og han ville kun have hjælp af ham.

Hun er uddannet pædagog.

Af Personundersøgelse af 3. juli 2014 fra Retspatologisk Afdeling vedrørende **F** fremgår blandt andet:

"...Efter undersøgelsen blev undersøgte henvist til vurdering af læsionerne på højre arm og ryggen på **hospital 2's** hudafdeling ved overlæge **F**. Af journalnotat af **F** fra **hospital 2** fremgik, at der var "en ca. 6 mm stor næsten cirkulær affektion med arvævsdannelse i midten og en hæmorrhagisk (rød) smal randzone" på højre underarm. "Tilsvarende mindre men mindre udtalt element findes på huden over venstre skulderblad."
Overlægen konkluderede, at det utvivlsomt drejede sig om to cigaretforbrændinger. For at fremkalde sådanne hudforandringer skulle cigaretten have været i kontakt med huden igennem en periode på nogle sekunder. Han skønnede, at det ikke kunne dreje sig om en tilfældig berøring af cigaretten.

Undersøgelsen viste:

En efter det oplyste 2½ årig dreng med alderssvarende udseende. Legemsbygningen var normal. Ernæringstilstanden var middel. Vægten var 17 kg. Højden var ca. 95 cm. Undersøgte var meget livlig, havde svært ved at sidde stille, var urolig og medvirkede let vanskeligt til undersøgelsen.

...

Af tegn på vold påvistes:

1. Højt på forsiden af højre underarm en næsten cirkulær hudforandring med lyst, rødt, arlignende center og en lysbrun, uregelmæssig rand. Læsionen målte 0,6 x 0,7 cm.
2. Højt på ryggens venstre side ud for skulderbladet en hudforandring med lysbrun let uregelmæssig rand, ligeledes med lyst, rødt, arlignende center, som målte 0,6 x 0,6 cm.

...

Konklusion:

Ved undersøgelsen den 03-07-2014 kl. 14:00 af **F**, født september 2011 fandtes en efter det oplyste 2½-årig dreng med alderssvarende udseende. Undersøgte var meget livlig, havde svært ved at sidde stille, var urolig og medvirkede let vanskeligt til undersøgelsen.

På højre side af ansigtet og højt på udsiden af højre lår påvistes områder med hudrødme. Det var ikke muligt at afgøre, hvorvidt disse forandringer var volds- eller sygdomsbetingede.

Af tegn på vold påvistes på højre arm og ryggen hudforandringer (læsion 1 og 2), som ifølge udtalelse fra overlæge i hudsygdomme, **hospital 2**

, havde karakter af følger efter cigaretforbrændinger. For at fremkalde sådanne hudforandringer skulle cigaretten have været i kontakt med huden igennem en periode på nogle sekunder. Man skønnede, at det ikke kunne dreje sig om en tilfældig berøring af cigaretten..."

Af udtalelse af 14. juli 2014 afgivet af overlæge fremgår blandt andet:

"Konklusion:

Det drejer sig utvivlsomt om to cigaretforbrændinger, hvor der klassisk ses arvævsdannelse centralt med hæmorrhagiske randzoner.

For at fremkalde dette element skal cigaretten have været i kontakt med huden igennem en periode på nogle sekunder. Man skønner ikke ud fra aftektionens udseende, at det kan dreje sig om en tilfældig berøring af cigaretten."

Af Personundersøgelse af 16. september 2014 - Spørgetema fra Retspatologisk Afdeling vedrørende F fremgår blandt andet:

"Spørgsmål 1: Hvilken grad af forbrænding har F pådraget sig, samt redegørelse for, hvordan dette kan ses.

Svar 1: På grundlag af den påviste ardannelse må det dreje sig om enten en dyb andengrads eller en tredjegradsforbrænding.

Spørgsmål 2: Kan I beskrive noget omkring smertepåvirkningen ved denne type (x.grads) forbrænding?

Svar 2: Teoretisk set er en andengradsforbrænding smertefuld, mens en tredjegradsforbrænding også ødelægger nervefibrene og derfor ikke skulle give smertepåvirkning. Initialt i forbrændingen, inden nervefibrene er ødelagt, å der også her antages at have været smerter. Smerter er dog et subjektivt symptom, som ikke kan vurderes af en anden person.

Spørgsmål 3: Opstår der almindeligvis ar, hvis en cigaret blot strejfer huden?

Svar 3: Dette generelle spørgsmål ligger ikke inden for retsmedicinsk fagområde, men må stilles til en specialist på området - dermatolog eller plastikkirurg.

Hvad angår den aktuelle hændelse, er det i konklusionen fra hudspecialisten netop anført, at "for at fremkalde sådanne forandringer skulle cigaretten have været i kontakt med huden igennem en periode på nogle sekunder".

Spørgsmål 4: Indikerer arret, at brændemærket er påført ved, at cigaretten

er holdt lige på huden, eller kan cigaretten være strejft henover huden?
Og hvordan kan dette ses?

Svar 4: Cigaretrens position i forhold til huden kan ikke vurderes. Vedrørende spørgsmålet, om cigaretten kan være strejft hen over huden, henvises til svar 3.

Spørgsmål 4a: Kan brændemærket opstå ved, at drengen selv løber ind i cigaretten?

Svar 4a: Det må anses for usandsynligt, medmindre cigaretten på eller anden måde bliver fastholdt mod huden.

Spørgsmål 5: Redegørelse for processen fra forbrænding til ardannelse, dette med fokus på forandringerne med tidsinterval for, hvornår de forskellige forandringer sker.

Svar 5: Graden af forbrændinger afhænger både af temperaturen og den tid, man udsættes for varmepåvirkningen. Ardannelsen begynder efter få dage og er afsluttet efter ca. tre måneder.

Spørgsmål 6: Konklusionen og begrundelse for, hvor lang tid før undersøgelsen, at brændemærket på armen og brændemærket på ryggen er påført F ?

Svar 6: Alderen af hudforandringerne fremgår ikke af erklæringen. Alderen kan ikke bestemmes præcist, men ud fra den faste ardannelse med rødlig randzone kan alderen meget vel være én til to måneder.

Spørgsmål 7: Giver undersøgelsen af F i øvrigt anledning til yderligere kommentarer/udtalelser fra Institutets side?

Svar 7: Nej.

Spørgsmål 8: Kan der med hensyn til arret på armen være tale om, at brændemærket er påført oveni et tidligere brændemærke?

Svar 8: Kan ikke vurderes.

Det skal anføres, at de stillede spørgsmål er konfereret med overlæge _____, Hudafdelingen, hospital 2 _____, hvortil undersøgte i forbindelse med personundersøgelsen blev henvist til vurdering af læsionerne på højre arm og ryggen."

Tiltalte er af betydning for sagen straffet

ved dom af 12. maj 2011 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. til dels

§ 21, med fængsel i 40 dage. Betinget med prøvetid 1 år. Vilkår om 30 timers samfundstjeneste indenfor en længstetid på 6 måneder.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han er 22 år. Han bor sammen med sin kæreste. Han har ikke børn. Han blev for fem måneder siden færdiguddannet som vvs og energispecialist. Han har fast arbejde. Han arbejder meget og har derfor ikke tid til at dyrke fritidsinteresser. Han går ikke i byen så tit. Han har ikke et alkohol- eller hashmisbrug. Han er villig til at udføre samfundstjeneste.

Rettens begrundelse og afgørelse

Elter erklæringerne fra Retsmedicinsk Institut lægger retten til grund, at der på F's højre arm og på ryggen er påvist hudforandringer, som havde karakter af følger efter cigaretforbrændinger.

Efter tiltaltes egen forklaring og forklaringerne fra vidnerne V1 og V2 lægger retten til grund, at brandsåret på højre arm er opstået, mens F var i V1 og tiltaltes varetægt.

Det fremgår af de lægelige oplysninger, at cigaretten, for at fremkalde de konstaterede mærker, skal have været i kontakt med huden igennem en periode på nogle sekunder, og at det skønnes ikke at dreje sig om en tilfældig berøring af cigaretten.

Efter indholdet af erklæringerne tilsidesætter retten tiltaltes forklaring om, at cigaretforbrændingen er sket ved et hændeligt uheld. Retten har herved tillige tillagt det vægt, at der er konstateret to brændemærker, og at tiltalte har afgivet divergerende forklaringer til politiet og i retten.

På den baggrund finder retten tiltalte skyldig i tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 5 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på voldens karakter, og at den er begået mod et 2-årigt barn samt at tiltalte tidligere er straffet for vold. Efter karakteren af og grovheden af den udøvede vold, finder retten, uanset tiltaltes gode personlige forhold, ikke grundlag for undtagelsesvis at gøre straffen helt eller delvist betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 5 måneder.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Sanne Egekvist
kst. dommer

/sno

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEEN I NÆSTVED, den 28. august 2015

Anne-Mette Pedersen
Kontorfuldmægtig